

Motion till riksdagen 2007/08:N372

av **Betty Malmberg (m)**

Torvens betydelse

Förslag till riksdagsbeslut

Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad som anförs i motionen om torvens betydelse.

Motivering

Sverige är ett av världens torvtätaste länder men långt ifrån all torv är dock brytvärd. Enligt Sveriges geologiska undersökningar (SGU) bryter vi idag bara 2 % av all den areal som bedömts lämplig för torvutvinning. Torvbrytning har en lång tradition i vårt land. Främst har torv brutits för att användas som jordförbättringsmedel och torvströ, men från 1980-talet återupptogs torvbrytning också för energiändamål. Ett av de viktigaste motiven till detta var att minska vårt beroende av importerade bränslen som olja och kol – bränslen som i alla avseenden påverkar vår miljö negativt.

Torv är ett inhemskt långsamt förnybart bränsle, vars utvinning bidrar positivt till samhällsekonomin på flera sätt, dels som inhemsk energikälla, dels som näringsgren som skapar arbetstillfällen, men också som metod att minska halten av växthusgaser i atmosfären.

Den svenska energitorven bidrar idag till ca 0,5 % av landets totala energitillförsel. Eftersom torv reducerar askbildning, som lätt uppstår vid förbränning av trädbränsle, används den bl.a. för sameldning med just trä. Torven bidrar därvid till ett effektivare energiutnyttjande av trädbränslet, vilket gör att den är viktig också för att optimera verkningsgraden av andra biobränslen.

Torvbruk skapar också sysselsättning. Idag rör det sig om ca 1 000 personer som arbetar inom näringen, varav många har det som en bisyssla till annat företagande i glesbygd. Prognoser pekar på att antalet sysselsatta skulle kunna fördubblas om branschen fick rätt signaler och kände trygghet inför framtida investeringar.

Fel! Okänt namn på

Den stora andelen torvmark i vårt land läcker växthusgaser till atmosfären. Forskare hävdar att det kan röra sig om så mycket som 15 % av Sveriges totala utsläpp av växthusgaser som kommer från torvmarker. Utvinning av torv minskar läckaget av såväl metan som koldioxid på så sätt att dikning inför torvbrytning minskar läckaget av metan, medan ett ökat torvbruk av redan dikade torvmarker reducerar utsläppen av koldioxid.

Dessvärre finns det hinder som bromsar torvnärings utveckling och bidrag till samhällsekonomin. Ett stort hinder är därvid EU:s system för handel med utsläppsrätter, där torvens ställning måste ändras.

Torv är ett viktigt inhemskt bibränsle som kan medverka till att ställa om energisystemet. Efterfrågan på torv är stor och många industrier och värmeverk behöver och efterfrågar torv som bränsle. Om torven skördas och återproduceras på rätt sätt kan vi både skapa arbetstillfällen och energi, samtidigt som vi minskar läckaget av växthusgaser till atmosfären. Därför är det viktigt att de styrmedel och regler som utformas gör det möjligt för torvnärings att överleva.

Stockholm den 4 oktober 2007

Betty Malmberg (m)